

Sygn. akt I ACz 768/14

POSTANOWIENIE

Dnia 7 listopada 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny w składzie następującym

Przewodniczący:	SSA Marek Klimczak (spraw.)
Sędziowie:	SA Jan Sokulski
	SA Dariusz Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 7 listopada 2014 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **E. D.**

przeciwko (...) **S.A. w S.**

o zapłatę

na skutek zażalenia powódki

na postanowienie Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu

z dnia 7 maja 2014r. sygn. akt I C 459/13

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Tarnobrzegu przyznał biegłemu Z. K. (1) wynagrodzenie za sporządzenie opinii w kwocie 7.785,97 zł i polecił wypłacić tę kwotę biegłemu częściowo z zaliczki uiszczonej przez powódkę (3.000 zł), a w pozostałym zakresie (4.785,97 zł) tymczasowo ze środków budżetowych Sądu.

W uzasadnieniu Sąd Okręgowy wskazał, że skoro biegły sporządził opinię zgodnie z postanowieniem dowodowym Sądu i treścią zlecenia oraz złożył wymagany prawem rachunek i kartę pracy, przyznanie mu wynagrodzenia znajduje podstawę prawną w art. 288 k.p.c.

Skarżąc powyższe postanowienie w całości, powódka zarzuciła mu naruszenie art. 89 ust. 1, 2 i 3 ustawy z dnia 28.07.2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w związku z § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 kwietnia 2013r. w sprawie określenia stawek wynagrodzenia biegłych, taryf zryczałtowanych oraz sposobu dokumentowania wydatków niezbędnych dla wydania opinii w postępowaniu cywilnym (Dz. U. z 2013, poz. 518), przez przyznanie biegłemu kwoty 7.785,97 zł tytułem wynagrodzenia za sporządzenie opinii podczas kiedy wynagrodzenie to jest niewspółmierne do nakładu pracy biegłego i sprzeczne z w/w przepisami, co należy wywieść z faktu, że biegły nie wskazał szczegółowo co składa się na poniesione przez niego koszty, nie skonkretyzował czynności, które podjął ze wskazaniem ich wartości, jak też nie złożył rachunku szczegółowego.

Mając na uwadze powyższe powódka domagała się uchylecia zaskarżonego postanowienia i przekazania sprawy Sądowi Okręgowemu w Tarnobrzegu do ponownego rozpoznania.

Biegły Z. K. (2) odnosząc się do zażalenia powódki wskazał na obszerny zakres zlecenia otrzymanego od Sądu oraz podkreślił, że wraz z opracowaną opinią złożył do Sądu Kartę pracy biegłego nr (...), obejmującą poszczególne czynności biegłego wraz z wyliczeniem stawki godzinowej – stosownie do obowiązujących w tej mierze przepisów. Biegły dodał, że wspomniana Karta pracy odzwierciedla faktyczny i niezbędny czas pracy na wykonanie opinii.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie powódki nie posiada usprawiedliwionych podstaw.

Zarzut niewspółmierności przyznanego biegłemu wynagrodzenia do nakładu pracy potrzebnego do wydania opinii skarżąca wywodziła stąd, iż biegły nie przedłożył wraz z opinią rachunku szczegółowego, odzwierciedlającego czas potrzebny na wykonanie opinii, rodzaj dokonywanych czynności i ich wartość. Pretensja ta nie odpowiada rzeczywistości, gdyż biegły dołączył do sporządzonej opinii Kartę pracy biegłego nr (...), która jest takim właśnie rachunkiem szczegółowym, a wątpliwości skarżącej prawdopodobnie wynikają stąd, że Karta ta została złożona tylko w jednym egzemplarzu przeznaczonym dla Sądu i nie została doręczona stronom wraz z odpisem opinii.

Analiza sposobu wyliczenia wynagrodzenia przyjętego we wspomnianej Karcie pracy prowadzi do wniosku, że nie narusza ono wymienionych w nim przepisów, a w szczególności art. 89 ust. 1, 2 i 3 ustawy z dnia 28.07.2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U.2014.1025 j.t.) w związku z § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 kwietnia 2013r. w sprawie określenia stawek wynagrodzenia biegłych, taryf zryczałtowanych oraz sposobu dokumentowania wydatków niezbędnych dla wydania opinii w postępowaniu cywilnym (Dz. U. z 2013, poz. 518). Faktem jest, że ogólna liczba godzin przeznaczona na poszczególne czynności potrzebne do sporządzenia opinii jest wysoka (198 godzin), niemniej jednak znajduje ona odzwierciedlenie w obszernym zakresie przedmiotowym opinii a w konsekwencji w ilości godzin przeznaczonych na poszczególne czynności niezbędne do sporządzenia opinii.

Na podzielenie nie zasługuje również bardzo ogólnikowe i nie nadające się do rzeczowej weryfikacji stwierdzenie skarżącej, iż wynagrodzenie biegłych w sprawach podobnych jest niższe co najmniej o 50 %, aniżeli wskazane przez biegłego, co również miałyby uzasadniać wniosek o znacznym zawyżeniu wynagrodzenia w stosunku do kosztów pracy.

Reasumując, należało uznać, że zaskarżone postanowienie, aczkolwiek zbyt lakoniczne jeśli idzie o jego motywy, nie narusza powołanych z zażaleniu powódki przepisów prawa. Z tego względu podlegało ono oddaleniu, jako bezzasadne (art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c.).